

Opholdssted og Legeplads for Børn. Indenrigsministeren kan ved Ydelse af Laan til Beboelseshuse med et større Antal Lejligheder for Familier med Børn betinge, at der ved vedkommende Kommunes Foranstaltning tilvejebringes Mulighed for Anlæg og Drift af de fornødne *Børneinstitutioner*.

De Beboelseshuse, til hvis Opførelse Laan gives, kan have Butiks-, Kontor- og Værkstedlokaler. En passende Del af Lejlighederne skal, naar ikke det er en Stiftelse eller lignende, der er Laantager, indrettes for børnerige Familier. Indenrigsministeren kan dog i særlige Tilfælde fritage for Opfyldelse af denne Betingelse.

Lejlighederne skal være uden Luksuspræg, men udstyret med almindelige moderne Bekvemmeligheder, saasom Centralvarmeanlæg, Varmtvandsinstallation, Badekar, *Nedstyrtnings-skakte* i Huse med mere end 3 Etager, *Bøgetræs-Lamelgulve* eller tilsvarende Kvalitet i Opholds- og Forstuer, *Elevatorer* i Huse med mere end 5 Etager, Forsatsvinduer og god Varme- og Lydisolering.«

Til dette kommunistiske Ændringsforslag stillede *Aidt* (D. S.) tre Underændringsforslag, der alle gik ud paa at begrænse Kravene til Boligernes Indretning m. v. Saavel disse som Ændringsforslaget forkastedes.

I § 12, Stk. 1, har man begrænset Omraadet for Kommunernes Kautionsnoget. Stk. 2 er ny. Ogsaa til denne Paragraf stilledes fra kommunistisk Side et Ændringsforslag. Ifølge dette Ændringsforslag, som ligeledes blev forkastet, skulde der i Paragraffen efter Stk. 1 indføjes et nyt Stk. 2 af følgende Indhold: »Et Laan til en selvejende Byggevirksomhed eller en Stiftelse kan udgøre 100 pCt. af enten Ejendommens Anskaffelsessum eller dens Værdi, hvis Kommunegaranti tilbydes for den Del af Laanet, der faar Sikkerhed efter 85 pCt. af Anskaffelsessummen eller Værdien.« Samtidig foresloges i Stk. 1 Ordene »en Boligforening, et Boligselskab, en selvejende Byggevirksomhed eller en Stiftelse eller lignende« erstattet med »en Boligforening eller et Boligselskab«.

Til Begrundelse heraf udtalte *Leth Mouritzen* (D. K.) ved Lovforslagets 2. Behandling i Folketinget, at Erfaringerne har vist, at den jævne Arbejder ikke magter at udrede de Indskud, som er en Følge af Laanegrænsen paa 97 pCt. Derfor har det for største Delen været de bedrestillede Arbejdere og Funktionærer, som har kunnet leje saadanne Lejligheder i de sociale Selskaber. Er man kommet ud over dette Klientel, er det som Regel sket ved, at Selskaberne har gennemført et Afbetalings-system med Hensyn til Indskud, som hver Maaned Aar frem i Tiden har betydet en mærkbar Husleje-forhøjelse paa Familiens Budget.